

Serra d'Ensija. El Cap de la Gallina Pelada – La Creu de Ferro

2 de setembre de 2026

Assistents: Carme Guri, Ismael Porcar, Jaume Bertran, Pep Pous, Esteve Mogas, i Eduard Amill

Cotxe: Jaume Bertran i Pep Pous

Distància: 11.96Kms **Ascensió:** 783m **Temps en moviment:** 4h42m **Altitud Màxima:** 2323m

Avui també volem aprofitar les primeres hores i ens trobem al *Pavelló Poliesportiu de Corró d'Avall* a les 6 del matí, ben d'hora. Seguim sent poca colla, tan sols som sis. El pronòstic meteorològic diu què tindrem un dia de ple estiu.

Enfilem cap a la *Ronda Nord de Granollers* per prendre la C-17. És negre nit, i no hi ha trànsit. Avui no parem fins la benzinera Repsol de davant del majestuós *Pedraforca*. Muntanya de no gaire bons record per als Ginesters. Per a mi és una de les de la llista d'"especials". Té un àuria, quelcom de màgia. Potser tan sols és pura literatura, doncs jo encara no hi he pujat mai. Algun dia hi aniré si es dóna el cas, de ben segur què de ganes no me'n falten.

A la comarca del *Berguedà* ja fa un matí frescot. Comencem a caminar cap a dos quarts de nou. Tenim uns catorze graus de temperatura. El so gutural d'un *gall fer* ens rep només començar a caminar. Primer el

confonem amb el soroll de treball d'algun operari, però de seguida ens n'adonem que és el peculiar so d'aquest au, a qui no veiem. No ens distraiem doncs, ens espera un bon començament de ruta. En els primers dos kilòmetres ens enfilem per el Torrent de les Font d'Ensija, i seguim amunt amb gairebé 500 metres de desnivell. **Foto**

Per el camí ens trobem amb la mestressa del *Refugi d'Ensija*. Carregada com un portador del Nepal, la seva esquena porta el que deu necessitar per a la setmana, doncs aquest viatge és un dels dos que necessita fer per abastir la intendència del refugi. Sense cap vehicle que hi pugui pujar, el camí no dona per a cap cotxe, es troba amb l'obligació de fer-lo carregada a peu.

Un cop arribats al *Pla Gran*, esmorzem. Necessitem recuperar forces, doncs el desnivell ha estat fort. Ens dirigim ja, cap a *La Gallina Pelada* o *Cap del Llitset*. Fem cim, unes quantes fotos gaudint del paratge, i de les converses amb els companys.

Descendim per la fins al *Pla de les* tomb de 90 graus direcció a *La Creu* dalt, trobem la creu

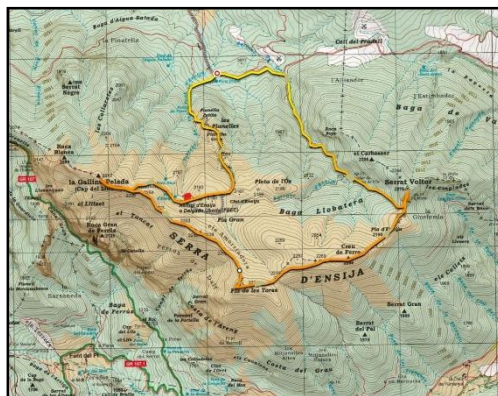
Carena dels Amorriadors *Tores*, des d'on fem un cap a l'esquerra en *de Ferro*. **Foto** Un cop gairebé penjant en un

dels costats, punt força estrany d'inserir-la. No anàvem pas errats, el personal de la benzinera, on tornem a fer el cafè a la tornada, ens comenten que originàriament la creu era on hi havia de ser, no en un costat. Però l'original va desaparèixer, i no sabem perquè la varen posar enllà.

Ens dirigim cap *El Serrat Voltor*, però el cansament comença a notar-se, i decidim estalviar-nos-el. Tombem avall seguint el corriol del *Barranc de Les llobateres*. La baixada se'ns fa força complicada. Hem de recuperar el desnivell, això vol dir que hem de trepitjar un munt de rocs, salts, roques, arrels, i mal terreny a trepitjar. Ara coneixem el preu a pagar per haver estat tant agosarats al començar. Arribem als cotxes cap a un quart de quatre. Amb la satisfacció de la feina feta, ens aboquem a devorar les carmanyoles, ben asseguts a la font que hi ha a l'inici de la ruta.

Per a la setmana vinent decidim anar al *Pic Negre d'en Valira (Andorra)*. Quedem a les sis del matí al *Pavelló Poliesportiu de Corró d'Avall*, amb la carmanyola ben plena, per descomptat.

<https://ca.wikiloc.com/rutes-senderisme/gallina-palada-i-creu-de-ferro-des-de-la-font-freda-283550547>

Text i fotografies: Eduard Amill Serena

Track: Esteve Mogas